असुर *a*. [असु-र Uṇ. 1. 42] 1 Living, alive, spiritual. -2 An epithet of the Supreme Spirit or Varuṇa. -3 Incorporeal, super-human, divine. **-रः** [According to Nir. अ सुरताः स्थानेषु न सुष्ठु रताः स्थानेषु चपला इत्यर्थः; or अस्ताः प्रच्याविता देवैः स्थानेभ्यः or from असु; असुः प्राणः तेन तद्वन्तो भवन्ति रो मत्वर्थे; or सोऽदेवानसृजत तत्सुराणां सुरत्वम्, असोः असुरानसृजत तदसुराणामसुरत्वम्; सोः = प्रशस्तादात्मनः प्रदेशात्] 1 An evil spirit, a demon; the chief of the evil spirits; वृकद्वरसो असुरस्य वीरान् Rv. 2. 30. 4. the Rām. thus accounts for the name:— सुराप्रतिग्रहाद्देवाः सुरा इत्यभिविश्रुताः। अप्रतिग्रहणात्तस्या दैतेयाश्चासुरास्तथा ॥ [In the oldest parts of the Rigveda the term *Asura* is used for the Supreme Spirit and in the sense of 'god', 'divine'; it was applied to several of the chief deities such as Indra, Agni, and especially Varuṇa. It afterwards acquired an entirely opposite meaning, and came to signify a demon or an enemy of the gods. The Brāhmaṇas state that Prajāpati created *Asuras* with the breath (*Asu*); particularly from the lower breath. The Vāyu P. says that Asuras were first produced as sons from Prajāpati's groin; cf. also Nir. above]. -2 A general name for the enemies of gods, Daityas and Dānavas, distinguished from Rākṣasas descended from Pulastya; कानीयसा एव देवा ज्यायसा असुराः Bṛi. Up. 1. 3. 1. Bg 11. 22. -3 A ghost or spectre. -4 The sun (said to be from अस् to shine). -5 An elephant. -6 An epithet of Rāhu. -7 A cloud. -8 N. of a warrior tribe. **-रा** 1 Night. -2 A zodiacal sign. -3 A prostitute. **-री** 1 A female demon, wife of an Asura. -2 N. of the plant Sinapis Racemosa Roxb. (Mar. काळी मोहरी). **-Comp. -अधिपः, -इन्द्रः, -राज्, -जः** 1 the lord of the Asuras. -2 an epithet of Bali, grandson of Prahlāda; यज्ञं चकार सुमहानसुरेन्द्रो महाबलः Rām. 1. 29. 6. **-आचार्यः, -गुरुः** 1 N. of the preceptor of the Asuras, Sukrāchārya. -2 the planet Venus. **-आह्वम्** bell-metal. **-क्षयण, -क्षिति** *a*. destroying the Asuras; असुरक्षयणं वधं त्रिषन्धि दिव्याश्रयन् Av. 11. 10. 10; यमबध्नाद् बृहस्पतिर्देवेभ्यो असुरक्षितिम् Av. 10. 6. 22. **-गुरुः** 1 The planet Venus (शुक्र). -2 Śukrāchārya. **-द्रुह्** 'Enemy of the Asuras', a god; पुरः क्लिश्नाति सोमं हि सैंहिकेयोऽसुरद्रुहाम् Śi. 2. 35. **-द्विष्** *m*. an enemy of the Asuras, *i. e*. a god. **-माया** demoniacal magic; येना श्रवस्यवश्चरथ देवा इवासुरमायया Av. 3. 9. 4. **-रक्षस्** *n*. (pl.) the Asuras and Rākṣasas. (**-सम्**) a demoniacal being partaking of the qualities of both the classes. **-रिपुः, -सूदनः** 'destroyer of Asuras', an epithet of Viṣṇu; भ्राता भव यवीयांस्त्वं शक्रस्यासुरसूदन Rām. 1. 29. 17. **-हन्** *m*. 1 One who destroys the Asuras, an epithet of Agni, Indra &c. -2 N. of Viṣṇu.

असुर्य *a*. [असुराय हिताः गवा० यत्] 1 Incorporeal, spiritual, divine. -2 Demoniacal, belonging to the Asuras or sprung from them (असुरस्य स्वम् P. IV. 4. 123). **-यम्** 1 The water of the clouds. -2 Spirituality, divine nature. -3 The collective body of spiritual beings. **-र्यः** The Supreme Spirit; अपां नपादसुर्यस्य मह्ना Rv. 2.35.2.

असुरत्वम् Spirituality, supernatural or divine nature; महद् देवानामसुरत्वमेकम् Rv. 3. 55. 1.

असुरक्ष *a*. Difficult to guard or preserve; perishable; असुरक्षा हि बहुच्छलाः श्रियः Ki. 3. 29.

असुरसा [न सुष्ठु रसो यस्याः] N. of a plant; a variety of तुलसी.

असुलभ *a*. Not easily attainable, difficult to secure; असुलभा सकलेन्दुमुखी च सा V. 2. 9. (v. l. न सुलभा०)

असुषिर *a*. Not hollow.

असुष्वि *a*. [सु-बा० कि द्वित्वम् न. त. Tv.] Not pressing out the Soma juice, irreligious, wicked. See असुत.

असुसुः [असून् प्राणान् सुवति सू-क्विप्] An arrow; स सासिः सासुसूः सासो येयायेयाययाययः Ki. 15. 5.

असुस्थ *a*. Unwell, indisposed; °ता indisposition, sickness.

असुहृद् *m*. An enemy; शलभतां लभतामसुहृद्गणः Śi. 2. 117.

असू *a*. Not bringing forth, barren (as a cow).

असूक *a*. See असूयक.

असूत, असूतिक *a*. One who has not brought forth, barren; असूतिका रामायण्यपचित् प्र पतिष्यति Av. 6. 83. 3.

असूतजरती (a Woman) who grows old without having brought forth a child; P. VI. 2. 42.

असूतिः *f*. 1 Non-production, barrenness. -2 Obstruction, removal; तपसां सूतिरसूतिरापदाम् Ki. 2. 56.

असूक्षणम् [सूक्ष्-आदरे ल्युट्, न. त.] Disrespect; also in the same sense, असुक्षणम्, असुर्क्षणम्, असूर्क्षणम्, अस्तर्क्षणम्.

असूय *a*. Grumbling at, displeased with; Mb. 13.

असूयति Den. P. (P. III. 1. 27) 1 To envy, to be jealous of; कथं चित्रगतो भर्ता मयाऽसूयितः M. 4. -2 To detract from; murmur, grumble at, be displeased with, scorn, be discontented with or angry with (with dat. of person or thing); असूयन्ति सचिवोपदेशाय K. 108; असूयन्ति मह्यं प्रकृतयः V. 4; न्यसनाय ससौरभस्य कस्तरुसूनस्य शिरस्यसूयति Śi. 16. 20; श्रद्धावन्तोऽनसूयन्तो मुच्यन्ते तेऽपि कर्मभिः Bg. 3. 31; sometimes with acc.; असूयन्ति हि राजानो जनाननृतवादिनः -*Caus*. To cause to murmur at.

असूयक *a*. [असूय्-ण्वुल् P. III. 2. 146] 1 Envious, detracting, calumnious. -2 Discontented, displeased. **-कः** A detractor, an envious man; असूयकायानृणवे Nir. 2. 4; असूयकाय मां मा दाः Ms. 2. 114; Śānti. 3. 7; Y. 1. 28.

असूयनम् 1 Detraction, calumny. -2 Envy, jealousy.